

עפ"ג 3320/03/14 - מדינת ישראל נגד יוסי אלדמן שלמייב, לב אברהם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 מאי 2014

עפ"ג 3320-03-14 מדינת ישראל נ'
אלדמן שלמייב ואח'

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת הדס עובדיה כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מדינת ישראל

המערערת

נגד

1. יוסי אלדמן שלמייב
2. לב אברהם

המשיבים

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד רונית פוזננסקי המשיבים ובא כוחם עו"ד ירון פורר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיבים, נאשמים 3 ו- 4 בת"פ 42245-09-12 (בימ"ש השלום ברחובות) הורשעו יחד עם שני אחרים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות לדירה בצוותא, גניבה בצוותא והיזק בזדון, והמשיב 2 הורשע גם בעבירה של העלבת עובד ציבור כמתואר בסעיף 3 לגזר-הדין נושא הערעור.

המשיב 1 נידון ל- 300 שעות של"צ, לתשלום פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪ והועמד בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים וכן הוארך מאסר על תנאי למשך 8 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו.

המשיב 2 נידון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל- 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לתשלום פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪ והועמד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

הערעור מכון כלפי קולת העונש והמערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי שגה ביהמ"ש קמא כאשר לא

התחשב בפגיעה החמורה של המשיבים באינטרס המוגן כפי שהוא עצמו קבע שכן מדובר בהתפרצות מתוחכמת לדירה, תוך קשירת קשר עם אחרים, כאשר נגנבו מהדירה דברים יקרי ערך, לרבות תכשיטים ואקדח, אשר אמנם הוחזרו לבעליהם.

המערערת טוענת כי לא מתקיימות בעניינם של המשיבים נסיבות חריגות שמצדיקות סטיה ממתחם הענישה כפי שקבע ביהמ"ש קמא בעצמו וכפי שנקבע בפסיקת בתי משפט שהוצגה בפני בימ"ש קמא.

המערערת טוענת עוד כי שגה בימ"ש קמא בכך ששקל רק את האינטרסים הצרים של המשיבים ואת סיכויי שיקומם ולא שקל את האינטרסים המוגנים של בעלי הדירה ושל כלל הציבור שחשוף לביצוע עבירות הפוגעות ברכוש.

ב"כ המשיבים התנגד להחמרה בעונשיהם של המשיבים ולצורך הדיון בערעור, ומאחר ונימוק עיקרי לעונשים שהוטלו על המשיבים על ידי בימ"ש קמא היה כרוך בסיכויי שיקומם כפי שבאו לביטוי בתסקירים שהיו בפני בימ"ש קמא ואשר מונחים גם בפנינו, התקבלו תסקירי מבחן גם לצורך הדיון בערעור, חרף התנגדות ב"כ המערערת.

מתסקיר המבחן שהוגש לגבי המשיב 1 עולה כי הוא עתיד להשתלב בתקופה הקרובה בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, וזאת בצד מחויבותו ורצונו להתחיל בביצוע צו השל"צ שהוטל עליו בבימ"ש קמא.

בשיחות שקיימה קצינת המבחן עם המשיב 1 הוא שיתף באשר להמשך התנהגותו החיובית, בכך שפתח עסק שבבעלותו ותיאר קשר זוגי יציב ואחריות כלפי בנו מנישואיו הראשונים, לרבות עמידתו בתשלומי מזונות.

שירות המבחן התרשם מכוחותיו של המשיב 1 לבצע שינוי בחייו, תוך היעזרות בשירות המבחן כמסגרת טיפולית מלווה.

כך התרשם שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות מצדו של המשיב 1 כיום נמוך וקיימים גורמי סיכוי לשיקומו.

משכך, המליץ שירות המבחן, כפי שהמליץ בפני ביהמ"ש קמא, לבחור באפיק ענישה שיקומי, כפי שבחר ביהמ"ש קמא כאשר הורה על הארכת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגד המשיב 1, ולהותיר את גזר-הדין על כנו.

עיון בגזר הדין של ביהמ"ש קמא ככל שהוא נוגע לשני המשיבים, מעלה כי הוא לא התעלם מפגיעתם באינטרס המוגן של הגנה על רכוש הציבור ובטחונו האישי, וכפי שקבע, מדובר בפגיעה משמעותית לאור היקף הרכוש שנגנב, גם אם הוחזר לבעליו.

באשר למשיב 1, שקל ביהמ"ש קמא את העובדה כי גם כאשר היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, אשר המערערת מבקשת להפעילו, לא נרתע ממורא הדין ובנוסף לביצוע העבירות שביצע יחד עם הנאשמים האחרים העליב את השוטר.

עם זאת, ביהמ"ש קמא התחשב לקולא בשיקולים משמעותיים כפי שנראו בעיניו, ואשר אף אנו מעריכים אותם כשיקולים משמעותיים, במיוחד לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן לצורך הדיון בערעור, ואלה מנויים בסעיף 24 לגזר-הדין של ביהמ"ש קמא.

אותם שיקולים משמעותיים הצדיקו את החלטת ביהמ"ש קמא להאריך את המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד לגבי המשיב 1 בזמן ביצוע העבירות נושא גזר-הדין ומצדיקים את הותרת גזר-הדין לגביו על כנו לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן לצורך הדיון בערעור.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור ככל שהוא נוגע למשיב 1.

שונה המצב בכל הקשור לגבי המשיב 2, כאשר לגביו אין מחלוקת ששירות המבחן אינו חוזר על המלצתו להעמיד אותו בפיקוחו ואף הגיש בקשה לביהמ"ש קמא לדון מחדש בעניינו, אשר קבועה לדין ביום 2.6.14.

איננו רואים מקום להטריח את ביהמ"ש קמא לדון מחדש בעניינו של המשיב 2 שכן הנימוקים שעמדו בפני ביהמ"ש קמא בזמן מתן גזר-הדין נושא הערעור לגבי המשיב 2 אינם קיימים עוד היום ויש להצר על כך שהמשיב 2 מעל באמון שנתן בו שירות המבחן כאשר המליץ על העמדתו במבחן בפני בימ"ש קמא ומעל באמון בימ"ש קמא כאשר נעתר להמלצה זו.

אמנם, המשיב 2 טען בפני שירות המבחן כי הוא ניתק את קשריו השוליים ומקפיד על אורח חיים נורמטיבי, אך התקשה להתייחס באופן מעמיק לעובדה שהוא הפסיק את התהליך הטיפולי בו נטל חלק ואת הפער בין אמירותיו באשר לרווחים שהפיק מההליך הטיפולי לבין התנהלותו ודפוסי התנהגותו.

המשיב 2 לא נתן לשירות המבחן, וגם מפי בא כוחו לא ניתן הסבר, לנסיגה משיתוף הפעולה בינו לבין שירות המבחן עד כדי ניתוק הקשר ביניהם, לשינוי בהמשכיו ועמדותיו לגבי הצורך בטיפול ולעובדה כי נפתח לו תיק נוסף בעבירות שעניינן אלימות והתחזות לאחר.

במצב דברים זה, צודק שירות המבחן, כאשר אינו יכול לעמוד מאחורי המלצתו הקודמת ובאופן חריג יחסית לתסקירים שראינו לגבי נאשמים במקרים אחרים, הוא ממליץ להחמיר בעונשו של המשיב 2 במסגרת הערעור על מנת להקטין את הסיכון להישנות עבירות מצדו.

לאור כל האמור לעיל, וכאשר לעמדת שירות המבחן, כפי שהובאה בתסקיר המונח בפנינו, מצטרפים הנימוקים שנימקה המערערת את הערעור על קולת עונשו, אנו מקבלים את הערעור לגבי המשיב 2 ומחליטים כי ירצה מאסר למשך 6 חודשים מאחורי סורג ובריח, תוך שאנו לוקחים בחשבון את ההלכה הפסוקה לפיה ערכאת ערעור לא מחמירה באופן מופרז בעונש שהחליטה להחמיר אותו.

המשיב 2 יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 2.7.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המשיב 2 לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המשיב 2 לריצוי מאסרו.

המזכירות תשלח את פסק הדין לשירות המבחן ברמלה.

ניתן והודע היום י"ח אייר תשע"ד, 18/05/2014 במעמד ב"כ הצדדים והמשיבים.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

הדס עובדיה, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד

ב"כ המשיב 2: אבקש לקזז מתקופת המאסר חודשיים וחצי בהם היה המשיב 2 נתון במעצר.

החלטה

הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום י"ח
אייר תשע"ד,
18/05/2014 במעמד ב"כ
הצדדים והמשיבים.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

הדס עובדיה, שופטת